

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ออกคำสั่งแก่วิญญานปีศาจร้าย โอ วิญญานปีศาจร้าย เจ้าไม่สามารถมาหาฉันได้ ทำให้วิญญานปีศาจร้ายเหล่านั้นหวาดกลัว แล้ววิญญานปีศาจร้ายเหล่านั้นจะวิ่งหนีไป

คำถาม: อะไรคือความงามของชีวิตของลูก ๆ ผู้ที่มีความซาบซึ้งของพระเจ้า?

คำตอบ: งานรับใช้คือความงามของชีวิตพวกเขา เมื่อลูกมีความซาบซึ้งของการถูกลืบทอดของพระเจ้า จะมีความใส่ใจนั้นในการทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามลูกควรจะต้องตรงเป้า เมื่อไม่มีวิญญานปีศาจร้ายใด ๆ อยู่ภายในลูกเท่านั้น

คำถาม: ใครที่มีสิทธิ์ที่จะได้ชื่อว่าเป็นลูก ๆ ของชีพบาบา?

คำตอบ: ผู้ที่มีศรัทธาว่าพระเจ้าคือพ่อของตน และพวกเขาคือลูก ๆ ของพ่อผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ผู้ที่มีความซาบซึ้งเช่นนั้นและผู้ที่มีค่าคือผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะเรียกว่าเป็นลูก ๆ ของชีพบาบา หากบุคลิภาพของพวกเขาไม่ดีและกิจกรรมของพวกเขาไม่สูงศักดิ์ และแล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นลูก ๆ ของชีพบาบา

โอมชานติ ลูกกำลังจดจำชีพบาบาอยู่ไหม? ลูกกำลังจดจำอำนาจในการปกครองสวรรค์ไหม? เมื่อลูกกำลังนั่งที่นี้ควรที่จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่า พวกเราคือลูก ๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และพวกเรากำลังจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ พวกเราไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราโดยที่ไม่มีการจดจำท่าน มรดกของสิ่งใด? ของความบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกทำความเพียรพยายามที่เหมาะสมสำหรับสิ่งนั้น ไม่มีสิ่งใดที่เป็นกิเลสที่สามารถที่จะมาอยู่เบื้องหน้าพวกเราได้ ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของตัณหาหาคะ ไม่ได้เป็นเพียงวิญญานปีศาจร้ายเดียว แต่ไม่สามารถจะมีวิญญานปีศาจร้ายใด ๆ สามารถมาหาพวกเราได้ ควรจะมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์เช่นนี้ พวกเราคือลูก ๆ ของพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดอย่างยิ่ง และดังนั้นพวกเราลูก ๆ ก็เป็นผู้ที่สูงส่งเช่นกัน พฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของพวกเรากับผู้อื่นและกิจกรรมของเรจะต้องสูงศักดิ์ พ่อสามารถจะเข้าใจจากพฤติกรรมของใครบางคนว่าเขานั้นไม่มีค่าแม้เพียงสตางค์เดียวอย่างแท้จริง เขานั้นไม่มีสิทธิ์ที่จะเรียกได้ว่าเป็นลูกของพ่อ พ่อทางร่างก็จะรู้สึกเช่นนั้นด้วยเช่นกันเมื่อเขาเห็นว่าลูกของเขาไม่มีค่า ผู้เดียวนี้เป็นพ่อด้วย ลูก ๆ รู้ว่าพ่อกำลังสอนพวกเรา แต่มีบางคนที่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ไม่ได้มีศรัทธาและความซาบซึ้งนั้นว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่พวกเรา สติปัญญาของลูก ๆ ควรจะสูงส่งอย่างยิ่ง พวกเราคือลูกของพ่อที่แสนจะสูงส่ง พ่ออธิบายแก่พวกเราอย่างมากมาย ภายในเพียงแต่คิดว่าพวกเราคือลูก ๆ ของพ่อนั้น ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ดังนั้นบุคลิภาพของเรควรจะสูงส่งอย่างยิ่ง ค่ายกย่องของเหล่าเทพควรจะเป็นค่ายกย่องของพวกเรา ไม่ได้มีค่ายกย่องใด ๆ ของปวงประชา เพียงลักษณะและนารายณ์เท่านั้นที่ได้มีการแสดงไว้ ดังนั้นลูก ๆ ควรจะทำงานรับใช้ที่ดีอย่างยิ่ง ทั้งลักษณะและนารายณ์ เคยทำงานรับใช้ สติปัญญาที่สูงส่งอย่างยั้งนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการ ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เลยในลูกบางคน เมื่อพวกเขาได้พ่ายแพ้ยามยา พวกเขานั้นก็เสียหายมากยิ่งขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วควรจะมี ความซาบซึ้งอยู่มากมายภายใน: พวกเราคือลูก ๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: เผาแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน เป็นเพียงด้วยงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสวยงาม เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถไต่หัวใจของพ่อ ลูกควรจะเป็นเช่นนั้นว่าเขานั้นได้นั่งอยู่ในหัวใจของพ่อ พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูก ๆ ของเขา เขาให้ลูก ๆ ของเขานั่งอยู่บนศีรษะของเขา เขามีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากมายต่อลูกของตน แต่นั่นก็เป็นความผูกพันยึดมั่นของมายา ผู้เดียวนี้เป็นผู้ที่ไม่มีขีดจำกัด จะมีพ่อที่จะไม่มีความสุขที่ได้เห็นลูก ๆ ของเขาไหม? แม่และพ่อนั้นจะมีความสุขอย่างมากมาย เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกควรจะเข้าใจว่าบapakำลังสอนลูก บาคือครูที่เชื่อฟังของพวกเรา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นต้องได้เคยทำงานรับใช้บ้างอย่างแน่นอน เพราะเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการจดจำ ประเด็นเหล่านี้มีหัตถ์จรรยอย่างยิ่ง! ท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก! ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ควรจะมี ความซาบซึ้งนั้นในสติปัญญาของลูก ชันยาสซีเป็นของหนทางสันโดษ ศาสนาของพวกเขานั้นแยกออกไป พ่ออธิบายสิ่งนี้ด้วยในเวลา นี้ ลูกไม่ได้รู้ถึงหนทางของการสละละทิ้ง ลูกเคยมีชีวิตอยู่ในหนทางครอบครัวและทำบักดี ฯลฯ เวลานั้นลูกได้รับความรู้ แต่ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้กำลังจะได้รับความรู้ ลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่แสนจะสูงส่งมากและลูกกำลังนั่งที่นี้บนพื้นในวิธีที่แสนจะธรรมดา ในวัดติวาลาด้วยลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องล่างท่าทาปาเซีย และเบื้องบนนั้นก็ได้มีการแสดงดินแดนสุขาวดีไว้ จากการได้เห็นดินแดนสุขาวดีบนเพดาน ผู้คนก็คิดว่าสวรรค์ต้องอยู่เบื้องบน ดังนั้นลูก ๆ ควรจะเข้าใจอยู่ภายในว่านี่คือโรงเรียน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้ เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกจะไปเพื่อที่จะเดินเล่นหรือท่องเที่ยวไปที่ใด หากลูกมีความคิดเหล่านั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกจะทำให้ตนเองนั้นเป็นสุขอย่างมากมาย ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้เคยเห็นผู้ที่โง่เขลาอย่างยิ่ง ที่ไม่รู้จักประวัติชีวิตของพ่อของเขาหลังจากที่เป็นลูกของเขา? เนื่องจากการไม่รู้ พวกเขาก็จินตว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่าท่านนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูก ๆ ควรจะมีความสุขอยู่มากมายอยู่ภายใน พวกเราเคยสูงส่งอย่างยิ่งและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วพวกเราเองนั้นก็ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ชีพบาบาทำให้ลูกแสนจะสูงส่ง และแล้วตามละครลูกคือผู้ที่ได้เริ่มกราบไหว้บูชาท่าน โลกไม่ได้รู้ว่าเมื่อไหร่ที่บักดีได้

เริ่มขึ้น พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆทุกวัน: ขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้ลูกควรมีความสุขอยู่ภายในตัวลูกของการลวงรู้ว่าใครได้สอนลูก พระเจ้าเองมาและสอนลูก ลูกนั้นจะไม่เคยแม้แต่ได้ยินสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าแห่งกิตะ และคิดว่าดังนั้น กฤษณะนั้นต้องกำลังสอนลูกอยู่ อัจชะ ถึงแม้ว่าลูกจะคิดว่าเป็นกฤษณะ ถึงแม้กระนั้นก็ตามสภาพของลูกควรจะสูงส่งอย่างยิ่ง มีตำราที่ได้มีการเขียนถึงการกำหนดของมนุษย์และการกำหนดของพระเจ้า เหล่าเทพไม่จำเป็นต้องรับหนทางการกำหนด ผู้คนต้องการการกำหนดของพระเจ้า เหล่าเทพนั้นได้รับการกำหนดนั้นเรียบร้อยแล้วในชาติเกิดที่แล้วของเขาคือทำให้เขาได้มาซึ่งสภาพที่สูง เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับศรัทธาที่จะกลับมาสูงส่ง มีความแตกต่างอย่างมากมาระหว่างการกำหนดของพระเจ้าและการกำหนดของมนุษย์ การกำหนดของมนุษย์บอกไว้เช่นไร? และการกำหนดของพระเจ้านั้นบอกไว้เช่นไร ดังนั้นอย่างแน่นอนลูกต้องทำตามการกำหนดของพระเจ้า เมื่อลูกไปเพื่อจะพบกับใครบางคน ลูกไม่ได้นำสิ่งใดไปกับลูก ลูกไม่แม้แต่จดจำว่าลูกควรจะให้ของขวัญใดแก่ใครบางคน ความแตกต่างระหว่างการกำหนดของมนุษย์และการกำหนดของพระเจ้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อลูกเป็นมนุษย์ ลูกนั้นก็ทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่เวลานี้ลูกกำลังได้รับการกำหนดของพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมากมาในสิ่งนั้น คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดได้มีการเขียนขึ้นโดยมนุษย์ พ่อมาที่นี้หลังจากที่ได้อ่านคัมภีร์ใด ๆ หรือ? พ่อพูดว่า พ่อเป็นลูกของพ่อบางคนหรือ? พ่อคือสาวกของครูที่พ่อได้เคยศึกษาเล่าเรียนกับเขาหรือ? ดังนั้นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องมีการอธิบายด้วยเช่นกัน แม้ว่าท่านจะรู้ว่าลูกมีสติปัญญาที่เป็นลิง ลูกก็คือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัดด้วยเช่นกัน มีผู้คนมากมายที่ทำตามการกำหนดของมนุษย์ แต่แล้วลูกก็บอกพวกเขา ถึงสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็นด้วยการทำตามการกำหนดของพระเจ้าและท่านกำลังสอนลูก เป็นพระเจ้าที่พูด พวกเราไปเพื่อศึกษาเล่าเรียนกับท่าน พวกเราไปหาท่านทุกวัน เป็นเวลา 1 ชั่วโมงหรือ 45 นาที ลูกไม่จำเป็นต้องใช้เวลามากมายเกินไปในชั้นเรียน ลูกสามารถจะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ทั้งความรู้และโยคะนั้นง่ายตายอย่างยิ่ง อัลฟาก็เป็นตัวอักษรเดียว ในหนทางของบักตีมีคัมภีร์อยู่มากมาย หากลูกนั้นจะสะสมคัมภีร์ทั้งหมดนั้น ทั้งบ้านก็จะเต็มไปด้วยคัมภีร์ ต้องเคยมีค่าใช้จ่ายอย่างมากมา กับสิ่งนั้น เวลานี้พ่อได้ชี้บางสิ่งที่ย่ายตายอย่างยิ่งแก่ลูก เพียงแต่จดจำพ่อ และแล้วอย่างแน่นอนที่ลูกจะได้รับมรดกของอำนาจในการปกครองสวรรค์ของพ่อ ลูกเคยเป็นนายของโลก บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ลูกได้สัมผัสสิ่งนั้นไปแล้วหรือ? นั่นก็จะกล่าวได้ว่าเป็นชะตากรรมของละครด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ท่านมาเพื่อสอนลูกทุก 5000 ปี มรดกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นอย่างแน่นอนจะเป็นสวรรค์ของโลกใหม่ใช่หรือไม่? นี่คือนี่ที่เรียบง่ายอย่างยิ่ง เนื่องจากได้เคยมีการกล่าวไว้ว่าเป็นหลายแสนปี จึงราวกับว่าสติปัญญาของพวกเขานั้นได้ปิดล็อกและล็อกนั้นก็จะไม่เปิดเลย สติปัญญานั้นถูกปิดล็อกถึงเช่นที่ว่าผู้คนนั้นไม่สามารถจะเข้าใจบางสิ่งที่แสนจะง่ายตาย พ่ออธิบายเพียงประเด็นเดียวเท่านั้นก็เพียงพอ ลูกต้องไม่สอนมากมาย ที่นี้ลูกสามารถทำให้ใครบางคนเป็นชาวสวรรค์ในเพียง 1 วินาที อย่างไรก็ตามนี่คือโรงเรียน และเหตุนี้เองการศึกษาของลูกจึงดำเนินไปตลอดเวลา พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้อย่างมากมาแก่ลูก ที่ถึงแม้ว่าลูกนั้นจะทำให้มหาสมุทรเป็นหมึก และป่าทั้งหมดเป็นปากกาที่จะไม่มีที่สิ้นสุดของความรู้ เป็นเวลายาวนานเพียงไรตั้งแต่ลูกได้เริ่มสร้างสมความรู้ เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรถัดจากนี้ตั้งแต่ลูกได้เริ่มทำบักตี ลูกได้รับความรู้เพียงในชาติเกิดเดียวเท่านั้น พ่อกำลังสอนลูกเพื่อโลกใหม่ ในโรงเรียนทางโลกลูกศึกษาเป็นเวลายาวนาน ลูกศึกษาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อายุ 5 จนถึงประมาณ 20 หรือ 22 ปี หากลูกหารายได้ได้น้อยมากและใช้จ่ายไปมากมายก็จะมีการสูญเสียใช่หรือไม่ พ่อทำให้ลูกมีอำนาจอย่างยิ่ง และแล้วลูกนั้นก็อยู่อย่างไม่มีอำนาจ จมมองดูว่าสภาพของบาร์ตเป็นเช่นไรในเวลานี้! ลูกควรจะอธิบายด้วยความซาบซึ้ง ผู้เป็นแม่ควรจะต้องอยู่อย่างตื่นตัวอย่างยิ่ง ได้มีการจดจำถึงลูกๆ ว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ไม่ได้มีคำกล่าวว่า “ขอคารวะ” ต่อแม่ธรณี คำคารวะนั้นก็ให้ไว้กับมนุษย์ ลูกๆ ผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะก็สามารถทำงานรับใช้นี้ได้ เช่นที่พวกเขาได้อยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะในวงจรถัดแล้ว ดังนั้นพวกเขาก็เฝ้าอยู่อย่างเป็นอิสระในเวลานี้ ผู้ที่ไร้เดียงสานั้นก็ถูกทำร้ายอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกได้พบกับพ่อแล้ว และดังนั้นลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้ของพ่อ ผู้ที่พูดว่าพวกเขามีบ่วงพันธะนั้นก็เป็นเหมือนกับแกะ รัฐบาลไม่สามารถพูดสิ่งใดกับลูกได้ พวกเขาไม่สามารถที่จะพูดว่าลูกไม่สามารถทำงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกต้องอาศัยความกล้าหาญที่จะพูด ผู้ที่มีความรู้ก็สามารถจะอยู่อย่างที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะได้อย่างง่ายตาย ลูกสามารถแม้กระทั่งอธิบายแก่ผู้พิพากษา: ฉันต้องการจะทำงานรับใช้ทางจิต พ่อทางจิตกำลังสอนพวกเรา ชาวคริสเตียนนั้นอย่างน้อยที่สุดก็พูดว่า: ปลดปล่อยพวกเราเถิด! กลายเป็นผู้ขึ้นนำทางของเราเถิด! ความเข้าใจของเขานั้นก็ยังคงดียิ่งกว่าความเข้าใจของผู้คนของบาร์ต ในบรรดาลูกๆ ผู้ที่รู้คิดอย่างนี้นั้นก็มีความใส่ใจอย่างดีในการทำงานรับใช้ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะถูกลืบทอดเตอร์ที่ใหญ่หลวงด้วยการทำงานรับใช้ของพระเจ้า บ้างก็ไม่แม้แต่จะเข้าใจลืบทอดเตอร์อะไรๆ และแล้วพวกเขานั้นก็จะไปที่นั่นและกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ พวกเขาไม่รู้รักในหัวใจของพวกเขา : หากฉันจะได้กลายเป็นสาวใช้หรือสัปเหร่อ นั่นก็ดีแล้ว เพราะอย่างน้อยที่สุด

ฉันก็จะอยู่ในสวรรค์ กิจกรรมของพวกเขานั้นก็มองเห็นได้ว่าเป็นเช่นนั้นด้วย ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูก ดาด้านกำลังอธิบายด้วยเช่นกัน พ่อกำลังสอนลูกๆ ด้วยผู้นี้ บางทีก็ไม่ใช่ใจแม่แต่มาแทนที่ ทนที่ที่พวกเขาไปที่นั่นจากที่นั่นทุกสิ่งก็ จบสิ้นลง ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นก็ราวกับว่าพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด สติปัญญาของพวกเขาร้อนออกไปภายนอก และพวกเขาก็เฝ้า แต่ร้อนไปทั่ว ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายแม้เพียงหนึ่งเดียวถูกขจัดออกไป ใครกำลังสอนลูก? และลูกนั้นกลายเป็นอะไร? บางทีจะ กลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของผู้ที่มั่งคั่งด้วยใช้หรือไม่ แม้แต่เวลานี้ผู้ที่มั่งคั่งก็มีสาวใช้และคนรับใช้มากมาย ลูกควรจะเป็นบิณฑู ในงานรับใช้อย่างแท้จริง ลูกๆ ได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อก่อตั้งความสงบ ลูกกำลังก่อตั้งความสงบและความสุขในโลก ลูกรู้ว่าลูก กำลังก่อตั้งสิ่งนี้ในทางปฏิบัติด้วยการทำตามศรัทธา ต้องไม่มีความไม่สงบใดๆ เลยในสิ่งนี้ บาบานั้นได้เคยเห็นบ้านที่ต้ออย่างยิ่ง หลายต่อหลายหลังที่นั่นด้วย ในบ้านหนึ่งก็จะมีลูกสะใภ้ 6-7 คน อยู่ด้วยการด้วยความรักอย่างมาก จะมีความสงบอย่างแท้จริงที่นั่น พวกเขาเคยพูดว่าพวกเขานั้นมีสวรรค์อยู่ที่นั่น ไม่มีความขัดแย้งรูปแบบใด ทุกคนนั้นเชื่อฟัง ในเวลานั้นบาบาเองก็เคยมีความคิด ของการสละละทิ้งด้วยเช่นกัน ท่านเคยมีความเอือมระอาต่อโลก ในเวลานี้คือการวางเฉยที่ไม่มีชีวิตจำกัด ไม่ควรจะมีสิ่งใดได้รับการ จดจำ บาบาก็จะลืมชื่อทั้งหมด ลูกๆ พูดว่า: บาบ่า ท่านจดจำฉันไหม บาบ่าพูดว่า: พ่อต้องลืมทุกคน อย่าได้ลืมและอย่าได้จำ มีการวางเฉยที่ไม่มีชีวิตจำกัด ทุกคนนั้นต้องถูกลืม พวกเราไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ พ่อได้มาเพื่อให้มรดกของสวรรค์ของท่านแก่ ลูก พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก เขื่อนนี้ก็ต้ออย่างยิ่งที่จะใช้อธิบายกับผู้อื่น หากใครบางคนขอ เขื่อนนั้น บอกเขา: ก่อนอื่นใดเข้าใจสิ่งนี้และรับเอาไป ด้วยการเข้าใจเขื่อนนี้ ลูกก็สามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลก ชีพบาบา กำลังให้การกำหนดด้วยบราห์มานี้ จดจำพ่อและนี่คือสิ่งที่ลูกจะกลายเป็น ผู้ที่ศึกษากิตะและผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะเข้าใจสิ่งนี้ อย่างดีมาก บางทีแม้แต่ถามคำถาม : เหตุใดเหล่าเทพจึงตกลงมาเล่า? อ้อ! แต่วางจรีนี้เฝ้าแต่หมุนไป พวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่ กลับมาใช้ชาติเกิด และดังนั้นพวกเขาก็จะลงมาใช้หรือไม่? วงจรต้องหมุนไป อย่างแน่นอนที่ได้เข้าไปสู่หัวใจของแต่ละคน: เหตุ ใดฉันจึงไม่สามารถทำงานรับใช้ได้? อย่างแน่นอนที่มีบางสิ่งขาดหายไปในฉัน วิญญาณปีศาจร้ายของมายาได้บีบจมูกลูกไว้ เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน และแล้วลูกก็จะไปสู่โลกใหม่และปกครองที่นั่น ลูกคือนักเดินทางใช้หรือไม่? ลูกมาที่นี้จาก ดินแดนที่ไกลมากเพื่อเล่นบทบาทของลูก ในเวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดน แห่งความตายนี้กำลังจะจบสิ้นลง พ่ออธิบายอย่างมากมาย ลูกต้องสร้างสมสิ่งนี้อย่างดีมาก ลูกควรเฝ้าแต่ย่อยสิ่งนี้ พ่อได้ อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่า: โรคภัยของความทุกข์ทรมานของกรรมจะปรากฏขึ้น มายาจะรุกรานลูก แต่ลูกต้องไม่อยู่อย่างสับสน หากแม้แต่บางสิ่งเล็กน้อยเกิดขึ้น ผู้คนนั้นก็ถูกรบกวนอย่างมาก ในระหว่างที่มีความเจ็บป่วย ผู้คนก็จดจำพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ในเบ งกอลเมื่อผู้คนล้มป่วย เขาก็ได้รับการบอกให้พราห์มชื่อของ “ฮารี” ดังนั้นแล้วเหตุใดพวกเขาจึงนำศพนั้นกลับมาทำพิธีเผาเล่า? ก็โยนร่างนั้นลงไปใ นแม่น้ำคงคาเลย! เขาก็จะได้เป็นเหยื่อของจระเข้และปลา อย่างน้อยที่สุดร่างนั้นก็จะมีประโยชน์! ชาวพาสันนั้นก็จะวางศพไว้เหนือบ่อ และกระดูกเหล่านั้นก็เป็นประโยชน์ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกต้องลืมทุกสิ่งอื่นและจดจำพ่อ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบาร์ต อธิบายด้วยความซาบซึ้ง: พ่อทางจิตกำลังสอนพวก เรา เวลานี้พวกเราอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้า ขอให้มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานรับใช้ของพระเจ้า
2. อย่าได้อยู่อย่างสับสนและถูกรบกวนด้วยโรคภัยใดๆ ของความทุกข์ทรมานของกรรมหรือด้วยพายุของมายา เฝ้าแต่ย่อย ความรู้ที่พ่อได้ให้ไว้แก่ลูก และอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่มีศรัทธา อยู่อย่างไว้กังวล และถึงความสมบูรณ์พร้อมด้วยรากฐานของศรัทธา ศรัทธาคือรากฐานสำหรับความสมบูรณ์พร้อมในชีวิตบราห์มานี้ และ ถ้ารากฐานนี้แข็งแรง ก็เป็นการค้ำประกันว่าลูกจะ ถึงความสมบูรณ์พร้อมอย่างเร็วและง่ายดาย ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาอย่างถูกต้องแม่นยำจะอยู่อย่างไว้กังวลอย่าง สม่าเสมอ ศรัทธาที่ถูกต้องแม่นยำคือการรู้ถึงรูปของดวงวิญญาณ การยอมรับสิ่งนั้นและเคลื่อนไปตามสิ่งนั้น และก็รู้จัก พ่ออย่างถูกต้องแม่นยำเช่นที่ท่านเป็น ท่านเป็นอย่างไรในรูปอะไรก็ตามที่ท่านกำลังเล่นบทบาทของท่าน ผู้ที่มีศรัทธา เช่นนี้ในสติปัญญาจะมีชัยชนะ

คติพจน์: ผู้ที่ให้ท่านเวลา ความสุข และความปรารถนาที่จะมีการได้มาซึ่งทุกสิ่งแก่ทุกคน คือผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ ***โอม ชานติ***